

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **M. V.**, zast. JUDr. Leonou Grumlíkovou, advokátkou, se sídlem Údolní 61, Brno, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Dominikánské nám. 1, Brno, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) O. S. a II) F. S., v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 2. 11. 2016, č. j. 62 A 54/2015 – 67,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Brně shora označeným rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2015, č. j. OUSR/MMB/0480091/2014/2, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno – Líšeň ze dne 28. 8. 2014, č. j. MCLISEN 07271/2014/2700/POM, jímž podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), nařídil žalobci jako vlastníku stavby odstranění části stavby „*Nástavba a stavební úpravy rodinného domu na ul. S. č. o. X, č. pop. X, pozemek par. čís. X, k. ú. L.*“ v dále vymezeném rozsahu.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí proti rozsudku krajského soudu kasační stížností, spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Stěžovatel svůj návrh na přiznání odkladného účinku odůvodňuje tím, že odstranění stavby by pro něj znamenalo nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám a zároveň to není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[4] Žalovaný se k návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[5] Osoby zúčastněné na řízení ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřily nesouhlas s přiznáním odkladného účinku, neboť

mají za to, že odstranění části stavby by neznamenal větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku vznikla jiným osobám. Poukázaly na skutečnost, že při místním šetření dne 21. 2. 2014 bylo konstatováno, že dřevěné části krovu se nachází v havarijním stavu a je nutno konstrukci zajistit tak, aby nedošlo k jejímu náhlému zřícení. Při zabezpečovacích pracích na krovu došlo k destrukci části krovu a nezbylo, než zbývající část krovu snést. Část zdiva však dále přesahuje nad pozemek osob zúčastněných a schody na tarasu. Objem případných prací není velký a nemůže tedy stěžovateli způsobit větší újmu, než jeho činnostmi vznikly jiným osobám.

[6] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

[7] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výraznou disproporcionalitu újmy způsobenou stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[8] V posuzovaném případě byly splněny obě uvedené podmínky a Nejvyšší správní soud tak shledal návrh důvodným. Výkon rozhodnutí by měl zásadní dopad do majetkové sféry stěžovatele, neboť by došlo k odstranění předmětné části stavby a patrně by již nebylo možné předmětnou část stavby vrátit do původního (nynějšího) stavu. Zároveň by odstranění části stavby bylo nepochybně spojeno s finančními náklady, které by stěžovatele rovněž zatížily. Tato újma by přitom byla nepoměrně větší než případná újma osob zúčastněných na řízení, z jejichž vyjádření je patrné, že svou újmu spatřují ve skutečnosti, že po dobu soudního řízení bude zachován stávající stav předmětné nemovitosti. Z vyjádření osob zúčastněných na řízení je však zřejmé, že stávající stav je dlouhodobý a již je bezprostředně neohrožuje. Nejvyšší správní soud neshledal žádné okolnosti, které by s přiznáním odkladného účinku spojovaly rozpor s veřejným zájmem. Ostatně již krajský soud v řízení o žalobě usnesením ze dne 27. 4. 2015, č. j. 62 A 54/2015 - 42, odkladný účinek žalobě přiznal.

[9] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. prosince 2016

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu